

1½ Million Rbd., medens Forslagsstilleren selv mener, at han kun staar med 1¼ Million Rbd. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvem af de to Herrer, der har Ret; det er vel noget vanskeligt at afgjøre, navnlig paa Grund af Positionen Nr. 90. Det Resultat altsaa, som det ærede Medlem kommer til, var, at 1,500,000 Rbd. eller i alt Fald 1¼ Million var for Meget. Nu ser jeg ikke rettere, end at der er adskillige Ting, som navnlig Ris og Olie — jeg vil nævne særlig disse to Ting, skjøndt jeg ikke dermed vil sige, at det er de eneste, men det er dem, jeg lægger mest Vægt paa — hvor jeg vilde ønske, at vi kunne give helt Slip paa Tolden. Forbruget heraf er i en saa stærk Stigen i Befolkningen, navnlig ogsaa i de lavere Klasser, at jeg tror, det vil være en Begjæring helt at afse de 100,000 Rbd., hvorom der yderligere kan blive Tale. Jeg kan altsaa, i det Mindste paa dette Punkt, være tilbøjelig til at gaa noget videre. Om jeg med Hensyn til Tobakken kan være med til en Forhøjelse, er Noget, jeg maa tage under nærmere Overveielse. For Dieblisset stiller det sig ikke for mig som aldeles umuligt og heller ikke som umuligt at gaa den af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgfreds antydede Vej. Jeg antager, vi kunne det; men jeg skal ikke udtale nogen afgjørende Dom derover. — Jeg er dog tilbøjelig til at antage, at den finansielle Balance ikke vel kan bære en Nedgang af henved 1½ Million. Dog vil det blive nærmere klaret, navnlig naar Finansloven er bleven vedtagen i dette Thing ved 2den Behandling, og navnlig ogsaa naar man ser, hvilken Skjæbne de Lovforslag faae, som nu ere fremlagte her i Thinget. Vi maa nemlig erindre, at der til Embedsmændenes Lønning er forlangt 1 Million Kroner, og Loven om Stiftesafgifter vil foraarsage en Nedgang af hened 500,000 Kroner. Soldaternes forhøiede Lønning vil rimeligvis tage 300,000 Kroner, og saa vidt jeg har opfattet den høitærede Finansminister rigtig, kunne vi ogsaa vente et Lovforslag om Nedsættelse i Skibsafgifterne. Under disse Omstændigheder er jeg tilbøjelig til at tro, at der ikke kan bæres en saa stor Nedgang; men det er jo Noget, som altid kan tages under Overveielse, og jeg er enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup) i, at der ikke er Noget i Veien for at benytte Loven af 2den Juli 1870 — den gjælder jo endnu for en Skatteligning — til at dække dette Tab, dersom man mener, at det er for stort til, at Statskassen kan bære det. Skulde det saa senere vise sig under den foresatte Gang, at vi

ikke behøve nogen Dækningsstat, saa saa meget desto bedre. For øvrigt vil jeg sige, at, skjøndt jeg ikke er nogen absolut Modstander af indirekte Skatter, forekommer det mig dog, at de indirekte Skatter kræve en anden Skat; de kræve, jeg vil sige, noget Tilsvarende, men en Skat, som falder paa andre Personer og paa andre Ting end den, de indirekte Skatter ramme. Jeg kan derfor ikke sige Andet, end at jeg synes, at de indirekte Skatter bør have noget Tilsvarende i en Formue- og Indtægtsstat som en Udjevning. Naturligvis er jeg ikke blind for, at, dersom vi med Skattelovgivningen stod paa blank og har Bund, vilde vi neppe komme nær op ad til de store Indtægter, vi nu have af de indirekte Skatter, dersom vi overhovedet vilde komme til Noget. Men vi maa altid huske paa ved disse Forhold, at Markedet i det Hele taget nu har indrettet sig efter de bestaaende Skatter og er saa at sige indvævet i alle Forhold ogsaa for Arbejdsklassens Vedkommende. Men, som sagt, jeg kan dog ikke negte, at de indirekte Skatter trykke haardest paa de Uformuende, og hvilken Beregning det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scavenius) end kan stille op — han kom, som bekendt, til, at Nedsættelsen kun i meget ringe Grad vilde komme Arbejdsklassen til Gode —, skal dog den Kjendsgjerning staa fast, som er et simpelt Regnestykke, at de indirekte Skatter i det Hele — jeg sigter ikke blot til Toldafgifterne — udgjøre pr. Hoved omtrent 8 Rbd., og man kan da ikke komme bort fra, at de fattige Familier, de mindre formuende Familier, som i Reglen ere i den Nødvendighed at skulle bruge de Artikler, som give den største Skat, gennem disse Afgifter som Regel have en Udgift af 20—30 Rbd. aarlig. Det er en anden Beregning end den, som det ærede Medlem kom til. Jeg siger ikke dette for, at opvække Misforståelse paa noget som helst Sted, ingenlunde. Jeg indrømmer, at disse Forhold ere noget udjevne i den Betaling, som vedkommende Arbejder faar for sit Arbejde; men jeg siger som et Supplement dertil, at jeg tror ikke, at et Demokrati, et Venstre i Røngden kan give Afstald paa en Formue- og Indtægtsstat. Jeg indser, at det vil være meget vanskeligt paa dette Tidspunkt at kunne faae en saadan samtidig med denne Lov, og jeg anser det heller ikke for nødvendigt, men jeg har jo allerede henvist til Skatteloven af 1870. Jeg kan ikke negte, at det har undret mig Noget at se, at den høitærede Minister er fremkommen med en bestemt Udtalelse om, at han ikke selv vilde fremkomme med et Lovforslag om en Nedsættelse i Toldafgifterne, og det er